



۱۹۴۴



بازدید شد
۱۳۸۱

۱۳۴۰-۸۰۶۶

۲۹۰۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

اسم کتاب: سفینه‌الانسیاء

مؤلف: میرزا احمد علی فروغ نایینی

موضوع تألیف: _____

شماره دفتر: ۱۵۰۱۱

شماره: ۲۴۵۷ ۱۱۱۱ ۳۵۳۹

۲۲۸۷

۱۹۴۴

بازدید شد
۱۳۸۱

۱۳۴۰-۸۰۶۶

۲۹۰۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

اسم کتاب: سفینه‌الانسیاء

مؤلف: میرزا احمد علی فروغ نایینی

موضوع تألیف: _____

شماره دفتر: ۱۵۰۱۱

شماره: ۲۴۵۷ ۱۱۱۱ ۳۵۳۹

۲۲۸۷

امیران از بیست سالگی فرمودی و زوی شاه با رعیت و اهل بصره و سلاطین خلیفان
بویختن است و فخرش از پروردگاری زمانه غریب غارت و قتل در حال برادر و قزاق
انگیزی از جنسین و دلبر و در و حجاب و شکست با بدترینها عقاب و فتنه
ناورشا و فتنه و طریف زنده و ایلات از ابر که کجک فانت تیغ هفت م در اول
سیمون خیمت و از این سیم زرد و خیار در دو که حسه پنجم در حصار سلاطین سلطنت
اند و حبه بویب و طایوان حضرت در آورده و شرح فصل مجاهدات سلطنتی که در
کتاب در تحصیل ابراهیم اهلایات در طی تاریخ نظم نوشته و دست سطرورد
مختصر فامه تکرار طبع ران نمود دست اما در عهد سلطنتش همین کجک حضرت
کامک نظر بود و در حقیقت تیغ جز هسته در این آری که در کتب و غیره مکتوبی
ولایت عهد سلطنت و عهد ولایت دولت حضرت اما تکرار حضرت بودی در سلطنت
عجم مملکت و در این جام سپاه و غیرت و غیرت حضرت عم زکریا در حقیقت
فرمودی و فو حات صا در وجه بد است در حقیقت ران است که در عهد سلطنت
از بی و بی تیغ ابراهیم اما شهاب بطور سید و در هر سلا که از این شهاب کجک
مشهور و مسوم شده و در فتنه مملکت و در حال اهلایات از بیست سال که سلطنت
باطن حقان نمود و در حقیقت از بیست سال که سلطنت ابراهیم در دست و دست

۱۴

نور شهابی است که در حقیقت از بیست سال که سلطنت ابراهیم در دست و دست
دولت سلطنت از بیست سال که سلطنت ابراهیم در دست و دست
بوقریت و در حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
مملکت از سلطنت ابراهیم در دست و دست
اطار در سلطنت ابراهیم در دست و دست
بحری که در سلطنت ابراهیم در دست و دست
که در سال قبل بقعه و تا غیره سلطنت ابراهیم در دست و دست
افشار حیات خویش هم آمد برای تکرار ولایت عهد و تکرار ملامت ان از است
تیغ و حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
انگار کمال استیسا در زود و در سلطنت ابراهیم در دست و دست
مرکب سوره شان ادین جیح کانتر در زود و در سلطنت ابراهیم در دست و دست
یرش زود و در سلطنت ابراهیم در دست و دست
و خاتم و حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
در روزگار روشن و زود و سلطنت ابراهیم در دست و دست
اگر چه پادشاه جاکش را سلطنت ابراهیم در دست و دست

۱۳

نکته تعرض سبب مظالم را بنام و در پیشتر از این حضرت اهلکان دولت و مردم
حتی با سبب امان و کما و در پیشتر از این حضرت اهلکان دولت و مردم
زود و در سلطنت ابراهیم در دست و دست
استظهار شان از غریب یعنی کجک از این کجک که در عهد سلطنت ابراهیم
بسی که در سلطنت ابراهیم در دست و دست
سوره که در سلطنت ابراهیم در دست و دست
پر حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
با اوله و حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
و در پیشتر از این حضرت اهلکان دولت و مردم
در هر یک پادشاهی و در سلطنت ابراهیم در دست و دست
سوره که در سلطنت ابراهیم در دست و دست
اگر سبب سلطنت ابراهیم در دست و دست
چون هر که در سلطنت ابراهیم در دست و دست
و در این حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
و در سلطنت ابراهیم در دست و دست

۱۴

بعضی از دست است ملامت عراق فاسد و بیست سال و در سلطنت ابراهیم
از بیست سال که سلطنت ابراهیم در دست و دست
نواب حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
برادر خاقان بود که مامور بود و در هر یک از این کجک که در سلطنت
ناختند اما هر که در سلطنت ابراهیم در دست و دست
دخل بر دشمن و دولت بسته و در هر یک از این کجک که در سلطنت
با صد و بر سلطنت ابراهیم در دست و دست
خدا و حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
بوجود حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
به بیست سال که سلطنت ابراهیم در دست و دست
هر که در سلطنت ابراهیم در دست و دست
ان در حقیقت سلطنت ابراهیم در دست و دست
خزده و سلطنت ابراهیم در دست و دست
و در سلطنت ابراهیم در دست و دست
از طرف و سلطنت ابراهیم در دست و دست

۱۳

امید داری کمال حاصل نمیشند و منزلت نماند که در امر او عیان شد که از هر چه
بخواهد بگذرد آمد و بدید که مستطاب بر سر همه نماندند بی تقدیر و
علی قره خورشید شوم عطف خاطر رحمت تویم آمدند و در وقت شنبه شهر صفر
بزرگ دویست و دو روز و هجده مرتبه خلافت عظمی بر او بر کساقال قبله
جهان موشل شفا چشمه یاران ایشان آمد ولی تفریر روز مخرت را در این شش
و تیر تیرج دولت عیس فرود میمون و فرود میسایون میمون تهر داد آب
تصرفه صادقان قطع خلافت شاجرت این را نشانی بود تا آنکه کین در
پیکانه در اساحت کله ای توقع حجاج است در سیاه است سار در کوه کوه
امراء عیال و عوم صده کتال انبواز شات شایسته نظر بمنال بر کس خرد
خلاقه که بر می از جنات احراش شب قفا و ظاهر آید فریاد از عفت کتال
فرموده در خلافت احوال ترتیب به جبر ال استعمال مفتوح کاترین
دشمن لغالین اوضاع سلطنت زلال کا فتمت به فضل از مردان سیر
بر روی کشید در جلال تیر باب و نصرت تیرین بقابلت احوال و در احوال
معاذت نیارده با رسال علیه نصرت است و الفا و جرم در اسیر سلطنت
امان رستنی صحت حضور خود تا معاد دولت ترک بنی بر مستقر خلافت بدو را

در این

بندار و وقوع این شش نمایان بر کمال اطراف ممالک است که از دهنه از هر سو
را کاب همایون شافشد در اساحت ممالک کجی از خارا خلال برخلاف بر او شده
جمعه خند در این شش نمایان شش نمایان شش نمایان شش نمایان
رحمت را با سلطنت بدو که در فریضه بعد از فریضه هم اسم تعالی است
اطعام و تفریت جمعی بعد از فضلا و صرف و قرا و عطا از هر سو
شعبه عرش نبی علیه السلام اقله بدست بر این بر این
شیر که در خلافت احوال در حال عرش ممالک شایسته شایسته
و بخت خالی که زنا در شایان اساحت اصفا شایسته شایسته
و در در کله نظر انبواز شات قومان جهات انبواز شات شایسته
که دیدند زمانه را زمانه را شایسته رسید و ایام خریف پریشانه
پریشان انجامید **در کس رسد** شایسته شایسته شایسته
که بیارین دولت با در اندر اساحت روزگار از هر سو
آمد صبر ان رشید صفت **شعر** کاشم خفت با لعه و جلد
دشمن بر شت سلطنت جلوس فرمود و تاج دولت بفرزاد مبارک پارس
باطن طاب و بسط از این حال اساحت خیر زمان کسره آمد و در این

خستند

جای بیست عدل شایران جهان با برده رفت آرزو بت بپوشان
با طرف عالم رسیده چهره آسای دولت بنی شایسته بر سر کتال
رود کار راهب بجای زود رفت و زمانه را زمانه را شایسته
ادوای انعام انانی که در دولت صاحب دستک و شافخ
با کتال و فرسوان سپاه نصیر در عیال ممالک و در که در پاسبان
بریک بر کس خفا خفا خفا خفا خفا خفا خفا خفا خفا
رود که نصیر و زوی کس خفا خفا خفا خفا خفا خفا خفا
و قرا خفا دولت اشاعت پیرت و صاحب دیوان سلطنت
و کفایت تمام ممالک و کفایت حفظ ثور رس کتال شایسته
دیوان شاد نظام جرم سبب است ثویف کتال شایسته
سکوه روح شایسته عالم لاری حال عیال عیال عیال عیال
خلافت و ولایت عهد سلطنت از هر سو ممالک از هر سو
با ولایت و ولایت مخرت تیرین بر کس نصرت است از هر سو
در استان عیال کتال انبواز شات شایسته خلافت شایسته
شیر کتال بدو را شایسته که در دولت با در اندر اساحت

نویس

نویس

شخص که در ممالک فارس و احوال با در عیال انبواز شات
کوکب آسمان خلافت عظمی تا این که همه عیال سلطنت کبری
کا مکتب سنج سنج سنج سنج سنج سنج سنج سنج سنج
فرد صبا بی سلطنت کتال شایسته تا این صبا بی سلطنت
فوقه و رای خردمند محمد قیصر از هر سو شایسته
و ولایات انبواز شات شایسته ولایت نصیر و سلطنت
بایزوی دولت بیسته شایسته که در ولایت محمد و ایام
ولایات عراق احمد که در انبواز شات شایسته
بسیف عراب دولت شایسته شایسته در ولایت شایسته
دارای دارای دارای دارای دارای دارای دارای
و شایسته کتال شایسته دولت با در اندر اساحت
اشا و صفا صفا صفا صفا صفا صفا صفا صفا
و اقدار که در سلطنت پایداری شایسته در انبواز شات
ولایت شایسته و ولایت خلافت عظمی در بی سلطنت کبری
رای سعاد علی شایسته شایسته شایسته شایسته شایسته

مسعود انما که در دست دیگر بنامی صحیح در روضه مستحضر حضرت
و ضامن الامتیه صلوات الله علیهم در اول بار در وقت بهر یک ستم ادرک
فیض زارت تفریح وصال است لذت آن چه تمام تجویس کمال منتهی بهمان
صفت که در موم درین کوه خورشید شمع طهارت کوهی سبزه کوه در
علاهی سبزه که بر کوه خورده بهر لذت تمام نودانم فیه آن محرم محرم فرموده
تعلق در لذت لذت کمال عیب خورده که در هر بر هر مخرج شش
دین پر و صورت تفریح و دنیا فیه لذت است که در حق صفت اول نمود و کما
و لذت از صبر هرگز در مصاحف و صفت و لذت و عادات در اسواق و کما
بغیر با غیر با تقدیر و عدل است در آن یک در در هر روز کوهی سبزه کوه
در آمد که اگر کوه شود در سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
خوردند بلکه اغلب در لذت و اسواق فیه که در هر یک است بود و کما
در هر یک که تفریح دنیا فیه در کوه صفت حاد و تفریح کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
بر مصلحت تفریحی فیه که جای آنکه در حق صفت پانزده لذت اول نمودند که
بچند نسیه بشود که صفت کار خلاف است تمام رسیدن تفریح و اسواق
یکی مسجد جامع سلطان واقع در کوه خورده بهر آن کی در کوه صفت حاد و کوهی سبزه کوهی

کوهی

کاشان که که سوار اول کوهی از نزل این احویات تفریحی شده و کما
کتابه رواق این از آن تفریحی شده عبادت از نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی
از جمله احوال است و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی
و کما در کوه صفت حاد و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی
طهارت است از نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
از سبب سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
از سبب و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
از نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
در هر یک که تفریح دنیا فیه در کوه صفت حاد و تفریح کوهی سبزه کوهی
بر مصلحت تفریحی فیه که جای آنکه در حق صفت پانزده لذت اول نمودند که
بچند نسیه بشود که صفت کار خلاف است تمام رسیدن تفریح و اسواق
یکی مسجد جامع سلطان واقع در کوه خورده بهر آن کی در کوه صفت حاد و کوهی سبزه کوهی

ازین کتاب به این کوهی تفریحی و نظم کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
ظفر با نزل در کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
که فارسیا چنانکه تصدیق این سخن تحقیق این دعوی اخبار است و کما
در کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
شش بنا سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
مسعود و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
چنانچه کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
عالم پانزده کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
که کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
بسیار کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
نصرت و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
که در کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی

کوهی

قدیم است از نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
دیگر کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
رغبت دیگر نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
دیگر نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
ما نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
طرح نازل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
صورت بنامی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
هر یک در کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
دولت نزل تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
است تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
بسیار کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
نصرت و کما در جهت این تفریحی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی
که در کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی سبزه کوهی

کوهی

و کسب با کفایت نصیب قیمت شد و نفوس را موس از اول محالین از کسب
بناخیزد و اگر کسی از صدهای ازین امر و جهر برقیب در اندازد بود و جهر
استر داد و اطاعت نمودند چنانکه فضلا و اعیان محال که بود از کسب که چنانچه پیش
که میگفتند که ما را شدت از نهیب قهر که از سرساری این خود نشیگر که در
و با رفت نصیر تمام دوام دولت از قای اولی طاعت شد است هر سزایست نمودند
دیگر از نصای این خود وین پا جهت و در عیادین بشی شرع مسیبت که حال
در کفر حضرت عیاشی تحقیق فصل اول سخن مذکور ذکر تحقیقات و قصه این در صحنه
سطح و شکر است از درون قی قضا و لا یفید که از قی نظر از این تا با قول فضلا
بطول از لغات خود می سازد و قواعد صحت و فواید که در احکام شریعت عمل هر یک
عزم علی عنوان محاسن افعال از طریق شریک از این کلمات است نه هر وقت در این
و از بهل علی شکیلات شهری صحیح طرح را با سب فی نزد در کفر صحت اولی است
در میان آید آنچه بر شمیر الهام پذیر جان فریخ و از زبان جبر بر همان که در سر سنج
می افتد جمود صاحب را سبک و بیخ نمیرد و حضرت نبوت از روی نصیحت
سفر می آیند چنانکه بعضی گفته اند که در جمیع آیات در احکام و اقوال
در شریعت است این کلمات است با حیات زنده و بیعت نمودند از جمله اولی که در کفر

شکل

سلطنتی کمال تحقیق چنان که از ما آید اغتیب نیست و در کفایت نصیب
از این کلمات جمود که نه لایق شتاب آن نگاه و نه مانده که از اجرات نبوت
ما و حضرت کفایت یکپوشه است که تعلق کای و در صفت تو به غیر نیست چنانچه
و هم پیش از آنکه تقریر زیارت قطعات و مقامات که از خط شرف زنت صحت
چنان است هر وقت سید از کلام اختلاف آیه و محاسن و اصناف نظریه از کفر
و در دو سخات و در اول مسیبت و با این شجاعت و عزم در رفت و عجز و عجز
و غیره صفا عیانت کمال حق صفت غیر با غیر تا که این آیه در کفر از کفر است
اگر سب سزایست هر یک در مجمع کمال است اما شایسته در کفر محبت است که در کفر
پایان آیت نامه و در کفر سزایست در کفر و در کفر سزایست در کفر
انگیز از اصناف کفر که در کفر است شایسته بر غیر ما را با سب صفا عیانت
از زبان بر کفر و در کفر کمال است بر همه کفر که در کفر است تا از کفر
استغای تمام از کفر سزایست که در کفر است اما این کفر که در کفر است در کفر
اجاد کفر است لیل سب که نهاده است که تا نزل سب بر ما این کفر را در کفر است
و هم صفت سب در کفر است در کفر که در اصناف سب است که در کفر است
رحم با وی است سب که در کفر است که در کفر است در کفر است در کفر است

طالع و محال است که در روز جمعه از کفر است که در کفر است که در کفر است
سید از کفر است قطعات لیل چند شکر که در کفر است که در کفر است که در کفر است
موتی بر ما سب است فاعله سلطنت از کفر است که در کفر است که در کفر است
و شامه و همای سبند و شامه و شامه که در کفر است که در کفر است که در کفر است
نقد و در کفر است و با کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
نظیر سب که در کفر است نشان از کفر است که در کفر است که در کفر است
اشا که در کفر است سب که در کفر است که در کفر است که در کفر است
از این سب است نزع کفر است نزع کفر است که در کفر است که در کفر است
نا غلطی و در کفر است نزع کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
انفک و در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
جان است قبی عرض که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
سفر که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
خط خوش و سبای سب که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
و شامه و در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
تیره و در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است

شکل

یک سیم دولت و جمل از کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
هر یک در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
دو شامه و در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
خبر در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
سب در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
حالی که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
اگر کسی در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
جمعی است این سب که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
تا سب و در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
و سب که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
می باشد که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
و سب که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
اگر کسی در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است
صفت سب که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است که در کفر است

شکل

تیسرا کان است عمد مراد است نمودن چو کمال را به بر بطنه کمالی است
آنچه غریب معاد است بر جنت با هم است اعلای سر را بر جنت و عبادت
اعلام بر جنت ترقیم ترسید که حضرت لازم آقا کفایت محبت را عالی در عالی
بر بطنه کمالی است عمد مراد است نمودن چو کمال را به بر بطنه کمالی است
و کجاست قضا می مراد است از غایت است زاید جزا بدیش فرود بر مردم و او در وقت
ضابطه است که در چنان تر که کا و دیگر مضاف محبت قیام ابواب مراد است بود
مهمات را در صحنه حضرت هلال زرد و آیه کماله فرجام کمال نام نه تا این
که با پسر او ملک نماز قوم و محبوب پادشاه محمد حسین در سال
اختر هر چه در پیش پادشاه می نرسد هر دلمای چکانه را در او بطنه کمالی زرد بود
و ادان منصف در حال قلب تا لایق او نیست چیزی شادمانه است را غایت
از روان کمال را شانه و شمشیر را در وقت اتفاق شد و ان از غایت خاتم و در پیش
مرا و مختلف لایق را در وقت صفت صورت شهرت چنان داد و همه آنکه نشان حضور
در نیا بر روح جسم است چنانچه چنان نداد و در هر پیشانی روح و جسم نماند
سلطان و عظمت با نه و در روی نماند از بعد از دار روان بر روان اسرار
و غیر آن و شش را در صفا نماند و در لغات نماند و در لغات نماند و در لغات نماند

روابط نیز با معین روح جزانی الفت صوری و شایسته در لغات نماند
بر باغش می نماند بر کمالی است عمد مراد است نمودن چو کمال را به بر بطنه کمالی است
در کمال آقا کمالی است عمد مراد است نمودن چو کمال را به بر بطنه کمالی است
کماله را در ای در جنت خرد ترسید که حضرت لازم آقا کفایت محبت را عالی در عالی
مکمل نماند و او در جنت خرد ترسید که حضرت لازم آقا کفایت محبت را عالی در عالی
نماند که در جنت خرد ترسید که حضرت لازم آقا کفایت محبت را عالی در عالی
بر کمال آقا کمالی است عمد مراد است نمودن چو کمال را به بر بطنه کمالی است
و کجاست قضا می مراد است از غایت است زاید جزا بدیش فرود بر مردم و او در وقت
ضابطه است که در چنان تر که کا و دیگر مضاف محبت قیام ابواب مراد است بود
مهمات را در صحنه حضرت هلال زرد و آیه کماله فرجام کمال نام نه تا این
که با پسر او ملک نماز قوم و محبوب پادشاه محمد حسین در سال
اختر هر چه در پیش پادشاه می نرسد هر دلمای چکانه را در او بطنه کمالی زرد بود
و ادان منصف در حال قلب تا لایق او نیست چیزی شادمانه است را غایت
از روان کمال را شانه و شمشیر را در وقت اتفاق شد و ان از غایت خاتم و در پیش
مرا و مختلف لایق را در وقت صفت صورت شهرت چنان داد و همه آنکه نشان حضور
در نیا بر روح جسم است چنانچه چنان نداد و در هر پیشانی روح و جسم نماند
سلطان و عظمت با نه و در روی نماند از بعد از دار روان بر روان اسرار
و غیر آن و شش را در صفا نماند و در لغات نماند و در لغات نماند و در لغات نماند

و کجاست قضا می مراد است از غایت است زاید جزا بدیش فرود بر مردم و او در وقت
ضابطه است که در چنان تر که کا و دیگر مضاف محبت قیام ابواب مراد است بود
مهمات را در صحنه حضرت هلال زرد و آیه کماله فرجام کمال نام نه تا این
که با پسر او ملک نماز قوم و محبوب پادشاه محمد حسین در سال
اختر هر چه در پیش پادشاه می نرسد هر دلمای چکانه را در او بطنه کمالی زرد بود
و ادان منصف در حال قلب تا لایق او نیست چیزی شادمانه است را غایت
از روان کمال را شانه و شمشیر را در وقت اتفاق شد و ان از غایت خاتم و در پیش
مرا و مختلف لایق را در وقت صفت صورت شهرت چنان داد و همه آنکه نشان حضور
در نیا بر روح جسم است چنانچه چنان نداد و در هر پیشانی روح و جسم نماند
سلطان و عظمت با نه و در روی نماند از بعد از دار روان بر روان اسرار
و غیر آن و شش را در صفا نماند و در لغات نماند و در لغات نماند و در لغات نماند

مسئله ای من فکر می نمود و او در این مسئله فیض عینه از ایش شفا و نفاذ پاک و بر تها
و کجاست قضا می مراد است از غایت است زاید جزا بدیش فرود بر مردم و او در وقت
ضابطه است که در چنان تر که کا و دیگر مضاف محبت قیام ابواب مراد است بود
مهمات را در صحنه حضرت هلال زرد و آیه کماله فرجام کمال نام نه تا این
که با پسر او ملک نماز قوم و محبوب پادشاه محمد حسین در سال
اختر هر چه در پیش پادشاه می نرسد هر دلمای چکانه را در او بطنه کمالی زرد بود
و ادان منصف در حال قلب تا لایق او نیست چیزی شادمانه است را غایت
از روان کمال را شانه و شمشیر را در وقت اتفاق شد و ان از غایت خاتم و در پیش
مرا و مختلف لایق را در وقت صفت صورت شهرت چنان داد و همه آنکه نشان حضور
در نیا بر روح جسم است چنانچه چنان نداد و در هر پیشانی روح و جسم نماند
سلطان و عظمت با نه و در روی نماند از بعد از دار روان بر روان اسرار
و غیر آن و شش را در صفا نماند و در لغات نماند و در لغات نماند و در لغات نماند

درم نمون و شاه فروردخت بر منک خضر خورشید تاج آسمان در ملک کائنات
معاذت فرستد زین شیدا که کوشنده در فرمانی ارانیده و منسه بر روی آفتاب
ملک شهری تاب زنده جلالت چشمه سماول را در کارگاه او با آب پیر ایل
اعظم کوسه و آب کوشش مردان برین جام و میدان نقش جهان در کاران او در جام
دشته مرفوعه رای ملک کوشش و آرایش ملک در دست عیار و چون از اینده و
تشریح عین عین بیاید که کوشنده است و در شسته است به عین عین ملک علما
از جناب بار شسته بودیم که کوشنده رعایت کوشنده مراد است تجریر از مراد است
کنون خاطر شسته با اسماوات رقیبه مراد است از مراد است کوشنده سر از
درین اوقات قرآن نیز در جام هم حاضرند و منی سینه و کمال کمال کوشنده
بجمله بطریق این طوطی است در دست کوشنده از امر پهلور و شور و شادمانگی را غایت کوشنده
و او دست لازم انداخته و در دست کوشنده سر از مراد است آسمان کوشنده
بجمله ابداع و مراد است از شرح کوشنده در دست کوشنده از امر پهلور و شور و شادمانگی را غایت کوشنده
در کوشنده در سال گذشته فال از روز زود است قابل تکرار در حدت ملک کوشنده
در کوشنده کمال است و متصل با کوشنده است و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
در کوشنده است و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده

ادام

مغرب خلقت ضمایم و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
ولا غلطه و در آن دو کار کوشنده از وقت شبح شرمات سهراد و در آن
مصرف بود و از این در وجه و مقام شاه الف کوشنده را در وقت خلقت
چین خلعت در دست کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
مردت مظهر و صفای کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
پرسه مشق ابواب مراد است از صفای کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
این کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
را کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
چین کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
اشات کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
در کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
در کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
ایام کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
سیر زوی شاه کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده

درست و عظمت زبالت با سعادت و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
سلطه و شهادتی خلاصه خاندان کوشنده و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
تبار الطاف الهی بر کوشنده و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
رای صدق و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
مشحن کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
انظافطیات کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
ساخته حقیقت معلوم و معلوم است کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
فرزمت و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
انسانان و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
ساخته خلاصه کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
دست و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
برای کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
با ویلی در دست کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
طایفه کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده

مجلس

چنانکه نظام دنیا و دین را قوامت در دست مبین سعادت طایفه و مطهر است کوشنده
در مطهرت رای برین کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
چشم کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
و قابل لالای کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
و شاه و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
نخبه کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
قانون کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
مقام کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
در کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
و کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
در کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده
از کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده کوشنده

۱۱۲

در برای تمام عظام برای قرصه را و عده آن در شمس ساحت کثیر از قرصه حضرت عز
 امان است و خود و غرض خندان را در عرض عرض در قرصه نماز برای در عده
 بر سر ساه و خاک از قرصه عبادت طیره و فندی سوسه افلاک شاد در
 کفر و پیش او جهان از لاشین صحران کمان از دست سناش پاک کزین
 مسکن تیشیری شمشول است در کار مکارم افلاک شمس قرصین از به او کار
 استعجاب ابواب مرام از شمع خجیت است که زبندای است در هر عتقه
 مکار و چنانچه قالیه نیست است است که شمس و کسای است قرح اقبال برای
 سوار از چرخ اصل امان لاله است و از قرح زانو نویب فرخ خجیت بجز
 حریف کمال عتق تو به پریش هم با بر با بر مبرایم از سخا و بخت بخت
 و سه و سدر و نظیرش از چرخ خرد و زبرک عطا جهان با جبهه صغیر که بر او
 است در در قرح زرق رعد و چرخ همه جهان است و جبهه تعجب است در
 کید و قالیه از جهان که در می نامی است در هر شمشیر شمشیر شمشیر
 حتی در چرخ نماید و ساله را سلاطین جبهه از زردی است کاش روی که جهان
 نماید بر تو صبح و صبح عتق جهان را از نظرها طهارت پر او شمس و شمس
 جهانیان را در روح و جنت از همه سخن خردی سادات علوی عصری حضرت را

و از نظره آن که در شمس است و برای عظام آن شمس از صحنه قریش در هر شمس
 نور خجیت قالیه عتق اسلام است و دیوان شمس از جهان است بخت
 نیز است خندان است در شمس جهان است شب زمان اجل است شمس شمس
 تر است قالیه احمد که در کج هر بخت است از زانو از کسب الم صغیر
 افات بخت و بر بند و در در و دست او جان سپرد از زرق عتق
 فایح در کز است در زمان از شمس صبح از شمس عتق از عتق عتق شمس
 منظوری شمس شمس شمس در کسب عتق شمس عتق شمس عتق شمس
 و از قرصه برای هر شمس است عتق شمس است پرست تیشیر سلطان است
 نورالدین عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 و جح الایام عتق عتق کتاب نیز از بدین کتاب سلطان است ترقیم عتق
 غزقول در بارگاه اقبال است و در شمس شمس شمس شمس شمس
 عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 چون کمال این امر قرصین او شمس کبریا است و جبهه عتق شمس
 است عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 که کسری کسری است عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق

عقله عتق و عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 علیه و الالاف الشارح عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 جبهه عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 است عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 کرامات عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 نظام عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 رای شمس عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 کرامت عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 و الالاف عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 نظام عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 ربیت بر ساحت عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 یافت هر از عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 سطر فارسی عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق

عقله عتق و عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 علیه و الالاف الشارح عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 جبهه عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 است عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 کرامات عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 نظام عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 رای شمس عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 کرامت عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 و الالاف عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 نظام عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 ربیت بر ساحت عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 یافت هر از عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 سطر فارسی عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق
 عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق عتق

شاه در لاج نیاست و محض است

در آن هنگام با پسر خینست آید لایزال لال انضال بزخ است
 پیرانی از سن بر جلال عدالت پدید آید برای آل املا جباری در بیعت مع اعدا
 رفیع از بقا ترکت زخم بر شتاب آب صغیر را که بر سایر ساری بر صفت
 اقطار مضطرب و در اقطار و اقطار ممالک متفرق در شتاب سبب پندتا بصفت
 در بیعت مع سکون و سکون و سکون است جوی است از نهر جباری در بیعت مع اعدا
 شاه را فرزند عین شاه و عین بیعت مرجم ظل العزم در برای انضال لایزال
 بی نزع رسیده و هموری از نسیب العین بیعت ساخته چون در سلطه فرزند
 فرزند ایران معنی ممالک متفرق در است ابد قرآن است لایزال در بیعت مع اعدا
 لغت آب سرب در بر راه که در پناه مشرب کین بیعت ممالک آب کبیر
 مناصر و مضایق مخطوط مشرب پیران آید این مخطوطان الشان مع بیعت مع اعدا
 اهل شکر و در آب مرجم شرب را در وقت مشرب اهل شکر و در وقت مشرب
 شده و شاه فرزند عین بیعت سبب آب شرب چون عین شرب کشته
 و شیده لایزال ترکت فرزند شاه و شاه در است فرزند شاه و شیده لایزال
 سلطنت بر لایزال الدوله العلیه لایزال علیه السلام در صاحب چهار سلطه فرزند در راه

خیرت جاریت رای غیر خفا تا از شعی اورد و در شکر انصاف شتاب
 سلطان بر بخت شتاب از دست جباری عدالت انجام پاری تمام در میان کشته
 فرزند شاه جباری شمشیر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 انما و نسیب شلال شمس لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 متعبر و جدا که در وقت شکر شعی در آرد و در جبهه و فرزند شاه در وقت شکر
 میاه هر یک از وقت یکدیگر که با و در نوم و در وصف ساخته در جبهه
 بجهه ذات سعادت نصاب و بر عدالت شیده موقوف و شیده هر یک از
 عدالت که در روز برای قرآن استغاثی بر سر راه لایزال و در وقت شکر
 برای استوار قرار فرزند شاه و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 اوست محکم کام لایزال شایر لایزال و شیده شیده استغاثی و در لایزال و لایزال
 بیعت فرزند شاه در زخمی الیه جباری لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 مخطوطه را هر یک مخطوطه را هر یک مخطوطه را هر یک مخطوطه را هر یک مخطوطه
 اسفند فرزند شاه در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 تفصیل فرزند شاه در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 بر وجهی مخطوطه را هر یک مخطوطه را هر یک مخطوطه را هر یک مخطوطه

در میان جباری شتاب در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 با و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 بر اقران مقدم در زمانیت تمام و بی شتاب تمام و بی شتاب تمام
 مرغی شایان آساید و پیکر آساید شتاب تمام و بی شتاب تمام
 حجتی لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 و شیب و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 آساید و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 و شیب و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 تمام و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 متفرق عظم و شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 با استقل و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 و تمام و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 محرم و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال

در میان جباری شتاب در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 با و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 بر اقران مقدم در زمانیت تمام و بی شتاب تمام و بی شتاب تمام
 مرغی شایان آساید و پیکر آساید شتاب تمام و بی شتاب تمام
 حجتی لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 و شیب و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 آساید و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 و شیب و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 تمام و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 متفرق عظم و شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 با استقل و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 و تمام و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال
 محرم و در وقت شکر لایزال و لایزال و لایزال و لایزال و لایزال

افشای قصوری در حدت قمع فیض حاصل نیت و بدت در سال عساکر منصوره
 باعث پیشتر منصوره و بدت آن پناه و استخفاف و فرود آمدن تمام مملکت نظر از او
 دولت بر صورت شریک را لیاقت و در وقت اوضاع و احوال ارفع تصدیق
 موضوع شسته و رای علم از راه الرضا با ای اوضاع استعمار معلوم شده است که هر
 آنچه مردم و کما که تمامت سرب دردم است چنانچه شیخ علی ابن القاسم را در پیشتر
 عساکر و ابطال تسخیر حدت جنگ و قتل از راه اوقات هم در راه جهاد و افعال
 بود که مکتب نظرافضا در شهرت است جمعی هم مامور شد و بعضی را در پیشتر شریک
 جمله تمام آنگاه و قطع داده و فساد و سب و عیب و سایر عیوب که بر همه حتی از جهات
 موقوف بودی و بگرد آتش ای جدید از شیخ موقوف جمیع آوری عساکر از طرف ملک
 و تیسر سب ای است پناهند و معلوم است که چنانچه خواهد شد بجز تصدیق
 نمود پیش لیاقت و مقصدی نیز در راه پادشاهی صحیح است اما مویا که مکتب
 اکثر و تصدیقات خیرات با آنگاه و دیگر حدت کاران که معلوم است که آن استانی
 مراجع شایسته مکتب نظرافضا شسته سرب کرم کار و حبیبی اقامت و پیکار در راه
 مکتب نظرافضا و پس در راه که در اندام پناه و علم از راه کباب فیض باقی شد لیاقت
 و مراد است لیاقت مذکور از ارجحیت و رعایت مال آنکه در اوقات و احوال مکتب

ال

مکتب نظرافضا و آنجا که تمامت سرب دردم است چنانچه شیخ علی ابن القاسم را در پیشتر
 عساکر و ابطال تسخیر حدت جنگ و قتل از راه اوقات هم در راه جهاد و افعال
 بود که مکتب نظرافضا در شهرت است جمعی هم مامور شد و بعضی را در پیشتر شریک
 جمله تمام آنگاه و قطع داده و فساد و سب و عیب و سایر عیوب که بر همه حتی از جهات
 موقوف بودی و بگرد آتش ای جدید از شیخ موقوف جمیع آوری عساکر از طرف ملک
 و تیسر سب ای است پناهند و معلوم است که چنانچه خواهد شد بجز تصدیق
 نمود پیش لیاقت و مقصدی نیز در راه پادشاهی صحیح است اما مویا که مکتب
 اکثر و تصدیقات خیرات با آنگاه و دیگر حدت کاران که معلوم است که آن استانی
 مراجع شایسته مکتب نظرافضا شسته سرب کرم کار و حبیبی اقامت و پیکار در راه
 مکتب نظرافضا و پس در راه که در اندام پناه و علم از راه کباب فیض باقی شد لیاقت
 و مراد است لیاقت مذکور از ارجحیت و رعایت مال آنکه در اوقات و احوال مکتب

ال

در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 سید و کار کاران از آن شهرت مذکور است که در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 رفته و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 از راه و دیگر مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 نمود و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 کلام اول است که در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 قاعده چنانچه در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 تیسر سب ای است پناهند و معلوم است که چنانچه خواهد شد بجز تصدیق
 نمود پیش لیاقت و مقصدی نیز در راه پادشاهی صحیح است اما مویا که مکتب
 اکثر و تصدیقات خیرات با آنگاه و دیگر حدت کاران که معلوم است که آن استانی
 مراجع شایسته مکتب نظرافضا شسته سرب کرم کار و حبیبی اقامت و پیکار در راه
 مکتب نظرافضا و پس در راه که در اندام پناه و علم از راه کباب فیض باقی شد لیاقت
 و مراد است لیاقت مذکور از ارجحیت و رعایت مال آنکه در اوقات و احوال مکتب

ال

از حدت پادشاهی و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 کوکری و مخصوص مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 است و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 تا وقت سرب کرم کار و حبیبی اقامت و پیکار در راه مکتب نظرافضا
 فرمود و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 کار کاران از آن شهرت مذکور است که در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا
 مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا و در مکتب نظرافضا

ال

و در وصف صفایم آورنده است ایضاً از کزیت و بگل درین روز شب در حضور
حضرت آسمان تفرامون طلب خدمت بوده و در تقدیر از طایق اسامی و جهاد و راه و
گذشته و با این همه سیم منور است بکلیه مقصود و راه و غیبه غیب ششمین بند که حضرت
ماده و با اینگونه تمام هم گون غیب که گشوده و غیبی از سخن کارم فایده می چسبید
گشاده که ملاحظه بشود برای این دوست عطایای بی شائبه می بخشید از کارگاه و با غنای
شما از نظر خدمت تو انچه بود و به شکر تو خدمت خود در راهی از سخن از غیب تو
بر بود و صد در آخر از مظهر و مظهر و مکرر لاله شرفی

درین اوج قبله عالم و شاه شاه ملک شرم رومی و روح العالی لاله انچه غیبی و انچه
نواب ملک و شرف و لاله درین ملک جهان و انچه لاله و کات و آن
مبارک که به حصول انچه در جزیر برین است سعادت است و شکر انچه
انچه فیض خاص برای محبت من و انچه فیض است و عزم شریف کاتب منصور درین
میدر است هر یک از کارگاه و خلیان تا به راجع غیر از شریف و امور برای کلم
جامه و انچه در ملک با انچه در ملک را بعد از انچه در ملک در صفا تو فرستاده بودی

چاکر جان رود و می بنده درگاه عالم در زیر دربارگاه سلیمان از نور کس و در
اقاب غایت زره و در نظر لطف بهر شرف متشکل امین لایحه را بغایت جا به
وسای بود و برای ادراک این شایع از هر سوط طریق صواب تو سست می بود و اول
غایت حقاقت سخن را با صلاحت قلم از هر سوبت نمیدید چه جای انچه تعیین
و نسی از جای بهر انچه کتب نظریت معدود تو انداخت به بعضی حکم خصامی تو
بهره از غنایم جهاد و غزایان بنایت شرم روی کعبه باب چادر موافق شریفی
نزول شریفین مکتب نصرت لیس سر به نام داده در رساله است و با این که
منصور در انچه انچه منور بر پیش و در از جای جسمان و در کار ازین جهت در شرف
انچه با شرف و شرف از غیر از لغای حلاقت خالق مقصودی و غیر از لغای
لوی نصرت نواب کاسیاب شرف و الا منظر و مظهر و مکرر لاله شرفی

درج در در باغ کفایت و حقه لاله اعمار است و پلیست و در انچه ملاحظه شریفی
خاطر و با شرف از غیر از لغای حلاقت شرف و با شرف و با شرف و با شرف
تا از هر ازین صفت نشان شایع دید در مکرر از خبر و سلیمان کین روح فراه و درج

شایع در کز ان را و او مانده بودم و بدان چشم از ادب من انچه
بگشاید انچه به جهان چو این جهان انچه از انچه که انچه مانده بودم و اول
هر دو ان برادر مکتب میمون روان چو شرف و نصرت رکاب نصرت است
از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
و در رساله انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
لا اله الا الله که در کتب و شرفی از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
شرفی و شرفی است و از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
مرتب بر و در انچه ملاحظه غیبی که بگریه طران انچه ملاحظه شریفی
خجالت دارد در کتب و شرفی و هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
میان ملاحظه و شرفی است و در هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
بودی و هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
نمادش اما حضرت در اول انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
ماده و از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
هر شرف ملاحظه بگریه طران انچه ملاحظه شریفی است و از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه

برابطت که از خط انچه انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
مجدد میون بود و در انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
شود و که هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
به پیرایه خاطر خاطر نظیر از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
انوار از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
رومی ده پیرایه اقبال او و از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
بنده هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
عبادت را بقیه بر لزوم از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
باید انچه نصرت و از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه

در وجهی است و در هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
بنا و در انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه
خاطر از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه از هر دو انچه

ضمیر مطوع اشعه نور زنده شود و متواتر معانی بصرش در صورتی که در
ملکیه علی بن زینب خضر و غیره چون بود و اگر بصر این معنی در صورتی که
مقصود است در انجام و لیکن لطیفش از تمام لامعان فلو کال انوار
لکاش عمو و حور العیون ای طور ایش کلیم طر کمال و داد بود و طرز ایش طراز
ایش آینه آینه تحقیقاتش از حواله در خارج است شرح کراخ در خارج او کراخ
حسرت در جسم عقل المزاج آمد و اعلام حقیقت را در کده زرش ایام عاقبت بر
آیینش العاشق الذوی و عفت البهی فینا عینا فیضا حاشا محضی که
تا غایت با عا شغایت پروردگار در قیامت استعداده و اطاب خیمه
وجود با و ادبانت و با مودت استحقاق ایام و حاصل شهادت زنده فصل را بر
در صورتی که در معانی استواقیه سینه بران غایت مراد بر لیسپان از حسن شرفی
از اظهار بر ایدار که حضور و از او استوار و کمالی که در این حد است و عاقبت
بر هم حضور که در حکم است تمام ایام بل بگفته که در شرح خود به شریف کلام در قضا
ان عا فطوره و الف و لیم مصل و حیر الکلام که در اول حدیث روز
قیامت حرکت در جملات حکمتی است بر روزگار که در کمال و به کمال
سکوه ما در کم کردی طول اما بحرف در سیر از دست زنده که در کم و دان

۱۰۰

شب در زنده زنده است با تو روی برو شمع بین کم با صدق و
در عاقبت روح الشاق را در تربیت مقامات مکاری ساخته در انوار ان شرفی
پروا شد بود و این معنی که با وجود کینه القلب بعدی الی القلب در این صفت شمع صدق
مذاهب و شکل اینها در این فطرت سالان فاصح صانع است و به کمال
مخفی بود و حسرتی بعد از آنکه ادا نکند در حدود متین که در کمال
با کمال و الله در قیام تو را پرورشنی و فاطمه دوست خلاف عمدت
بازاری است شرفی میدونست و در هر ادای سکر و عوالم کما فاق بحر و اول
عوارف شرفی خضر و در این اقبال جنب جلالش را جهاد از ان شرفی
چاکران است آن اسان شرفی که در شرفی و فاضل و ما بعد کمال در ادراک
جسم از جان بی با در وقت صحیح صدقت در پی و پاید محبت و کشته بود در کمال
در نسبت متشکل غیر کمال شرفی که در تبرزینم اقبال فخری با نظیر و در بعضی
پرورش و در زمانه طبع سامی و حسیه در نظر از باب دانش خیر است معانی
و انوری شاید عارضه عرض ابراست است شود در شرفی که در کمال در شرفی
شامان به جنب جبار از انرا که در کمال در شرفی است و شرفی است و انرا
تعدادات فاضل شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی

۱۰۱

و است آن که در شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
و چون در کمال است فخر و ای صادق را شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
که در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است
جنب متعلقه بر این عابد است با ان الله ان لا اله الا الله ان لا اله الا الله
از روزی که در صبح یوم الا و اول طلوع سعادت شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
ما از نوسان کمال است که شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
و صحیح فرستاده که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است
چون در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است
انحای خدای مالک و مخزن الاسرار که در کمال است که در کمال است که در کمال است
با که در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است
شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
که در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است
و صانع فخر بود و کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است
از نیکو شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
با شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی

۱۰۲

در صورتی که این خاتم خیرت و فخر است عنوان صحیح سعادت متوفی دیوان محمد و عا
شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
از شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
از تاریخ فخر بود جامع کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است
و وضع شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
اشارت صدق اقبال شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
و در فاضل کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است در کمال است
می خیرت شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
مغزی الی جمال در روزی که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است
مجموعی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی شرفی
مرام مودت و در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است
از کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است
طالع است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است
در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است
در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است که در کمال است

۱۰۳

اولیای دولتین خواهد بود مستلزم رسوم کفالت و دو شواهی است
 که مصالح ژاید اتحاد و دوستی ادرسه حال مرغی دارند و مقتضای
 از آنکه یکی ارسال سایل از جلع صحاح کفالت سایل است مرتب
 بر هدایت که از جانب خیر بر خیر است **بر عهد ابوبکر** در روز
 دوسر روز شده چند آنکه منظم عالم امکان کفالت کار که از آن یون
 تقدیر برتسار و تقریر معاد و بیجان در می هست و کفالت کفالت
 دیوان کفالت کفالت است جهت ترمون منظم شایسته
 کار دولت بدرایت ای صاحب آراش اندوز و باید ارباب و بعد از
 قدیم الواف سنجیات و این که اید ای بر کفالتی شاید پس از ترتیب
 صنوف تلبات کافیه که شایان محفل موافقت آید بدست و او از جنبه
 اتحاد برقع کشا میگردد که از آنجا که دوستان صلواتی بر کفالت
 بجهت دست آویزی از مردم غلظت و مزومات رسوم موافقت
 اسباب مراد است رسم موالیان موافقت حسب برت و سانس
 خدایا که مابند کار اسباب مراد و تامل موافقت موافقت
 جسد و جسد این عطف عطفی معاصد خاطر با متواتر و موافقت
 ایزد

در این وقت که ما نشان غرت نشان زین ایشان مرزا اوج حد حد
 آند دولت به سیه غارم معاودت ساکت طریق انصوب سرت
 بودت سید مانی موالات و تحریک سلسل صفات تجر اینصوب
 لازم افتاد و هدایای حضرت بهر اطوری مصحوبت شایسته
 با حضور عالمانه رفیع جایگاه مناسبت و فطانتی عملاً کار بود که کم مرزا
 وکیل آن سالیون دولت ملاحظه نظر را نور شهنشاهی و موافقت
 لایتنان می کردید انجی همسگی در نهایت حسن صفت و اقبال بود و در
 تقاضای غایت متمام کار که از آن سالیون دولت در انجام بود
 این شوکت آید آیت مزید بطور نمود و موجب انصاف و انجی کفالتی و در
 و استقامت مانی دوستی اتحاد آید از اینکه عالیشان حال شایسته
 در ایصال سدیای مرسله لوازم متمام مملکت است و تحریک
 و مصعب شد و مرزا وارسم اتحاد و دوستی بدین و در معنی فطرت
 پادشاه آنست که از آن دولت عطفی الشافی جدید در بارش
 افتد و منصبی شایسته مرزازی حال نماید و قیاس است که بواسطه
 انجیب روجه است را و خواهمند و مقتضای رسوم موافقت و موافقت

ایزد

خاطر یکا کنی آیت است که سپکا و کا و ابواب مراد است
 مکتوبات مشوق دارند و بار جلع مروجات مروجات شایسته
 موالیان رسد و در مومن نمایند تا در انجام انجیب شایسته
 بر هدایت که از جانب خیر بر خیر است **بر عهد ابوبکر** در روز
 اشتر عالی را که بر سپه چابک در است و کوهستانی که با صدق
 شایسته تار تار بزم حضور دستور لکانه و بخش سه و نظیر زمانه
 و افضل بهایه متری و اقبال نور بصیرت و دو کاسنای بنای
 و وفای شصبا و وزارت عطفی حضرت خضرای صدرت کبری نظام دولت
 تیر قیامت پس سه روزی زینت برتری از کرم صدمه عظم
 ابقا و کفالتی عالم ساخته مرفوع رای عطف و کفالت و مشهور
 سیدار که چون انصافی اتحاد و دوستی عطفین اوستان صداقت
 مودت آید که دولت و انجیب مودت مودت کفالت مودت
 ذمت مصافات و مودت حسن مودت است که بر کفالت مودت
 از بواج احوال بداع اوضاع اکاه و کا و سپکا و متصل
 ملکین مشهور و انتسابه و اریما از بدو یک کارهای و در روز

نایم و در ساحت انجام مودت مرفوع جاسپیک عودت
 بهت را نیم لحد در این وقت بنگارش این رسیده و می
 دوستانه و مطر شایسته از موافقت پکار از پرده انجیب
 نماید بر هدایت که از جانب خیر بر خیر است **بر عهد ابوبکر** در روز
 پیوسته ذات معال صفات جناب جلالت انصاف صدرت
 سندرگین صدرت کفالت کفالت کفالت کفالت کفالت
 منظم ایام بالارامی ثاقب کفالت الانام بالکفالت
 وزیر فاطون نظیر کرم شیرا رطله مودت مودت مودت
 من لافات محفوفا و من لافات محفوفا طایر بخش را کفالت
 و اریکه ارای محج اقبال بوده برای عطف و کفالت مودت
 و در واقع تجار حردق و حساست مرفوع با و کفالت مودت
 و عطر بهارستان مودت مودت مودت مودت مودت
 و مودت مودت مودت مودت مودت مودت مودت
 مانی موالات کفالت مودت مودت مودت مودت مودت
 اتحاد و استقامت مودت مودت مودت مودت مودت

ایزد

و متور نماند که بحمد الله الملك ليس امروز و اولاد ایتلاف میان زین
سیاس و صاف بنیاد کمال استوار و انکشاف شود و اسباب قاف
محمود و ملوک فاقه قتل راست تصور مواحدت زاهدت تصور
منظور نیست و ارکان موافقت از خدشتوری منظور نه استیجاب و عملی
مسترسه هر فرد چوین روست ایلی نذولت بهینه نیز در از و یا این سخن
به ستیاری از شیبهای صواب مساعی موفور قبول داشته و در حکام
این استیام در عرصه خدمتکاری رایت استام و اجتهادی تمام
پادشاه انجمن ساه شناسا ظل الله روحی فداه را بکن در ایت کاد
او شرف نهضت اعتقاد و یصلت جوئی و خیرخواهی شایسته را برود
کمال وثوق و اعتماد است ان الله تعالی بعد از ورود عالمی که
زنی برونت ایلی جدید دولت و استحضار او ایلی این شوکت از تمام
موجوده با و از انجانب نیز شهید سمانی و فاق و ته ییو اب هر کور
و فاق ایلی با عتبار مامور انگت صواب آثار خواهد کرد دیدگی است
موافقت را کاهی خاطر نشان و ایلی این دولت جا و یدین بیان
و چنین مشایید که بمسوار در نظر فین ایلی و اهل بار و ولتی دیگر بوده

ایلی

ابواب آمدند بر روی سفرا و تجملین مستحق آید و مولتی و عهود
بایمان و شهود و موکل شود و از آن پس هوایان هر یک از دولتی
و دستان و قتی دیگر و دست با دشمنان دشمن بوده و قتل و قاف
اشاق محمل متروک نماید عظیم شرو طاکفایت و دولتی و شاهی است
که ان برادر کا مکار و وزیر صاب بخار از همه مقام مر اسم صفا
این دولت را که از شایسته شخص بری است در پارتیت پادشاه فلک
قدر دستکا و بلده و له تکرار و این دولتی و شاهی و جابین رسوم موالات
ان شوکت را که و یکا و شهود مقصد به ان درگاه دار و تار و زرب
بر مراتب اتحاد داشته آید و از این اتحاد و ولتی علیستین محمود و
و انداد آید توقع دیگر آنکه پیوسته تحقیق احوال فرزند مندر جام
مروج عات و مهمام زبانه خامه اعمال و رجوع آید تا خاطر
از ان سرور و فرایده در تقدیم این شایسته اشقا و غاصه آید
ایام سعادت فرجام وزارت و اقتدار یکام با و عمران است
از جنب صد غم ابر این **یک** از در زاری **خبر** در قمر شریعت همو محصل ایلی
و مندر عزت و جلال این جو و محمدت نمودن جاب شریعت و غم و غصه

بسیار

مجدت و نجات اثاب بوس ساس شوکت و ایشتم تمام
بالاست تمام خسته برادر عالیتام حفظ اهدت لیس طلاق فاقات ایام
یاب و ذات کثیر اسبه کاتر فی فو صفا خسته پر اند و ز سدا و فاق
از صاب با و بعد از اهدای تحت سنجیت پستنا صخره پر از خسته صحر و و یک
که چون شیره و دستان صادق این آینه محبت اندیشا نواقی چنین است
که پوسته بستیاری فاه و آسم و ارسال رسول نامه سمانی موافقت
و بساط الف و انت راجحه داشته ابواب خلت کچنی را بصلح مسایل
دو تی بنیاد باز دارند و شایسته کرمی و داوران بر تعارف رسیده
آر نه لعدا و انوار رسم مصافات موجب تحریز آینه افش و نظم در
که در خفا شایب هر چه صحر صبح کتب است ترمید یافت بر ان کف شای
جمله رکب لیدر سیر و احوال همیشه بر خیزد رسم دین للاق از ساق هر سینه با کف
سلامی رنگ با و نوب ری و سلامی غیرت مسکتاری و سلامی سپهر
سلامی اینش چون وصل بر سلامی جان مننه چون و با سلامی خرمین
سلامی چون بس شریک شکر و سلامی سپهر شریک پیش و سلامی شریک
سلامی که مشایب آید و سلامی چون نیم صبح جان کش سلامی نیم شب

ایلی

سلامی عنبرین طیار سلامی مشکبک چون حمل لدار سلامی جان و شری
سلامی بحر ترازوی درشته از جانب این جو بر ستند و بخورند ان غم الم بند
بسیل کجا ک طمان غره آن بار و نواز و صدیه تر خورده مشو آن زین طمانت
کند صید بند شق جان منده و فرموده بند حکم محبت و ولا خیر ادا کای
جان فرمای محبت و غم و شری سماع که کنجی ارد و الم کاپر سیر و دی
و بخور غم نصیب باین مجری پالت سلاسل محبت روخت کسج کفایت
یعنی ز سر ستم رسیده خیز دل پریشان دیده یعنی ننگه غاصه در نامه
یعنی نری کار بخور این از بار پریشان در یعنی نری ان سینه افاده جده
یعنی من فخر خسته وین طیار بال پخته سبحان ان و مهر سمانی طیار
شرین کار و لو از شش انجمن از و مل لطف و دلبندی و پیش بس سینه
ظرافت و یکو منظری خرو و بشکوی بر شریک بانی و شریک خند شکوی
نکته و انی سه و شش اندام دستان خورشامی و شش و سر بالای عید
اندامی خنده با غم غم و دلال شکوه و شکفت شانه شوهی و شکل سبکی
بتان پس زنی ماه عالم آری آسمان بنی نظری است طبعی که بنام عرض
با کمال از عزیزان صمد کمال و جمال خطاب نذال ابش ان حوا که کس که

و عذر اندازی که گاه معارضه با جوانان بدین مجال نظیر عارضی
 خود را بر دست میزند و طره طراش لطاری ال زخمان مطر
 و مسلای قوت فاش الما حرمت بر سبیل بخشان بود و کمال شکر
 دام دلخواه زلفش برایش جلت و غم سارا آنکه دست دراز برنج خور
 باج از جوانان ملت ز کوفه آنجمنه شیار بود آنجمنه شیار بود
 یعنی تو که آفت جهانی یعنی تو که فتنه زمانی یعنی تو که راستی
 یعنی تو که آرزوی جهانی یعنی تو که مایه جفا یعنی تو که در جفا
 یعنی تو که خسته ز مایه یعنی تو که مایه کجای یعنی تو که ماه
 یعنی تو که سر و جامه ز می یعنی تو که غم سیر کنی یعنی تو که شمع
 یعنی تو که آتش است خویشت یعنی تو که غم سیر است بهت با تحایف غم و بیار
 یا فخر بر آینه غم سیران با محبه سیرا کاینکه ز رو جام جهان است
 منطج میاز که از سستی که نظیر غم سیر بر لایحه آن غم سیر دل ز بار نود
 و دیده رمد دیده بدیده آن زور دیده عاشقان منطج کشیده شود و غم سیر
 جهان پس را بکوه جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال جلال
 و دل در پسند را بد و سستی آن لبر دل ز خور سینه ساخته و ال شوخ شکار

در آن

و وحشی غزال من فرست کند صیدند طره بر کلر ناوک عنسه و پر بربک
 و فنی شکار در لاله و صید خاطر رحمت الی حال که قیمت
 بجماری که دارای جهان است بمبوی که دانا جی بخت است
 بخلای که خوبت آفرید بخت شی که زیادت کشد باهای
 دلاری تو سو کند یکسوی سوسای تو سو کند چشم فتنه بگر تو سو کند
 زلفش ال او تو سو کند بر کلر سیاه سحر سارت بشیر شوهای لولوار است
 بشکار کس سحر آفرینت تبار کمال انشیت باشک دیده در آن
 بهر سینه نام در استیاق بسوزی که نعمت دینند دارم بسینه زلف غم
 دریند دارم که خواب از چشم و تاب از چشم و توان روان برین
 رفته و صبر از غم و کلک از جان و قرار از جان این خسته جان کار
 ساعتی بمرز که از شراره شوق آن ماه شمس عذار شده آتبار از غم سیر
 این بوخه جان حشر از زبان ز بانگشده و دقیقه که نشسته که از نو دایمی
 آن شوق شیرین بان شویون افغان رسود ای ال ای عاشق جانان
 بسود و ارزند دمی یکمزد که نعمت نمیکند و شراره چشم از
 احکم فاعم از افلاک از چندی ناصوری در صبح و مسامحت

و آشنایان عشقان را آشنایان بعد داستان میرام و زنگنه
 شب و روز با خیال نمانده و نه صدق چپ و ی از فرغ و صبح
 و فکر این بود با شکر که حرف چه و جایش کجا است مضمون این است
 حشر اند و زنگنه که گمراه است که یارب کیت شجاعت
 که یارب کیت در بستر است که این دیده روشن باشد از که این
 از تو که در بستر و چه سینه با تو که نیت شراب با تو که کجا در است
 هر چه چشم که را افشده بروت پنجم که شبا تا سحر است نشند که
 سخن و صالت هر چه چند که راز دل برشت باز گوید که کام جان
 باز جود که آبا سحر بر آستان که آبا نشود و حرف از بخت
 که شب تار و زنگنه را با تو که باشد روز و شب ساز با تو که کبر
 قدرت را در آغوش که باشد آدره و دوش بر دوش که روید کجا
 راهت بر دیده که آساید بر است ارمیده که آبا چشم در است
 قنانه که بر چشم جهان منت نشاند که شبا کتر اند بستر را
 که کبر در سینه او سرت را کند غم سیریت که با فدی بر سینه است
 که لاف که افتاد معارض کاکلت را که پاک از خوی کند بر کجا

در آن

خنا بر کاکلت یارب که کبر و پای سحر و ولایت که میرد که کبر
 بشکند طرف کلا همت که چه دست بر زلف سیاه که کلا
 بیسه این شت را که پوشانده بت سیه اینت را قبا است
 یارب که پوشد شراب از سینه و صلت که نونده نفاق با که نونده
 بر میانست که کسید و کام از نوشین با نیت میانست که آرا سینه
 که پیش آرد پیش خجرت سر شهادت حشرت و رخسار آن سحر چه
 تا صبح مانند فلک از چشم اشک شوقی که از چشم حشرت بر آید
 خوش ستاره شام و روز با روزی جمال آن وحشی غم سیر ال شام
 صید تر خورده و دشت بشت و کوه کوه دو انم کجا میاید نگاه بر سر
 انماه آتش خ خاک نشین و بکار این آدرین آدرین آدرین آدرین
 رنگین است سوی آن که تو در شش بجا بیاید سلب باشد که کجا
 باشد و زمانی باز روی شجاعتی از بس که زان سر و سینه عذار
 اشک بند افغان و مزرع امید را بر شحات این سهریان میدارد
 غافل ای بر کرم ازین سکین کند کشته ام شعی چشم بره باران است
 دوستی آن دوست دشمن و آرزو ده با نظریق دوستی دوستان

کشیده ام و تا دیده بروی باغ بوی خوشه چشم زده
عالم پوشیده ام با سرو باک کل حرف رسد با باغی
سرو قدان کل خوار و رخا کل رخا سر و با چشم است و در دیده ام خارا
و اما در و محرم سیمای آن سر سیمای در و روی و سیمای محرم
تیره و بصرم تار پت تاروی ای نگار دیدم مهر از حسه کل خا
بردم و در این ت چکا با آن که کلاه پست زوشا خوابان سا
چکا نه نواز چشم سیه سحر ساز کفا پستان بی بکار این کفا کسب غنچه
تنوده و نواز چشم لعل شکر قاشق شب تندی بکام این تکلم خمر حوران
باشار درونی بر روی این کشته روزگار در آفتاب نموده و با مایه
چشم این تیره بخت را چشم داشت لطفی روشن تنوده هرگز بجز خا از آن
پوفا ندیده ام و هیچ حرف فا از آن پرخاش ندیده ام فاغ را
زار این جو پت را با اغار دل زار در بلخ و کز آن جنش است و پت زار
این ستند دل افکار با قیاس بنا کار در کوه و بازار قرین پت فرست
همشیر غم ازین سگی از آن غماری اری اگر روزی چو بلبل غم کنی
نخار آن کل کز حسن جمال کشوده مانده کل در دامن نیکر آن بود و چکا

بدره

شی پروانه پوشیده در تجسمال نش شب افروز آنسب و دلال
نمود و هر محفل اغیار بر جان بود و کوتاهی آن سر بلند با لهور و
پست نظرت را در کنار و کنار این عاشق پسته در از کلکهای اشک حزن
لازار است جام مراد اغیار بی اعتبار دلیل نما از ازابده وصل
نوش لبالب این روی کشی بزم حمرت روز و شب از جاحج این
ارام جان در تاب و تب است پت ز و صلت کا جو بر ناکس و کس فقا
قیمت س آمد و لب پت آمد کی پیش کفتم غم دل رسیدم که دل زار شوی
سخن بسیار است که از جانب این لاله در دلا کز سر سینه نشسته
چند آنکه دایره و در پای این زمین داری ارای بر جات سموات و زمین
محاط دایره امان است کز شمع لاجرای فرما ز و ایرادات خجسته صفات
دارد و ایراعت و اقدار بود از مدار است چرخ سپدار محروس
خداوند کینا با دمت وجوده و ص وجوده لب از تمسید مقدمات
دل از تیب اسباب مصافات بدت دوی آنچسره شاد به عار کینا
بیکر و کس کیم کلش و فاش کیم کلش صفای این موهبت نامر حلت اثنا جزو
زمانی صرف بجات مستنظر افواجی محفل رود و شاد بگوناخت

مواظبت شود و در الفاظ منظوره ثواب خفا استورات سماوی دان
کینه قبول برسم و دخی و شاد از اصول بارات بلاغت باشن ظاهر و
حقایق یکایکی و در ادب بر مضامین مواعدت قرینش با هر که دیدار قبول
استخار بر استقامت ذات فرخنده آثار آنجا بجات شمار و بجات
متواتر و از شود کمال مگر صفا افرای طایفه خلقت نیا
گشت عالچاه عمولات و الا شاد به طینان عریفه سر کار عالم
شهریاری روحی فداه را ابلغ و در صفتی متروخی و مساست هر ای
مسد به از پیشگاه حضور جایون کشته تبرش ثنائی سینه از غم کینا
و تنگ آنجا بدولت باد اثبات فصولی سالیسه مضمون بهر مضمون
اشعات مترون قول خاطبه کیتی ذور افاد ارقام مطامع شمل رهنایت
و بجات و تفقدات مکنونه غاصد ار با فعا و شار ایس با ناس
و است از غریت معاودت تقسیم نمود و تقضیات موالات داعی نگار
این صحنه موالات کس که دیدار شمل امور و شمول و بجات خاطر
شایسته ای عالچاه شار الیه را آکای کمال حال و بسبب معلومات
محصن سعادت شال خراب بود و توقع آنکه سوک طایفه مصافات پت

بدره

منظور و پگاه و کاه بنکارش محبت انجبات لغت مات شیدار ک
دوستی برین دستر بوده محبات و دستانه را بی شایب معاریت
کلکنا رجوع میدار و الصاهر سمدت که از جانب این لاله در دلا کز سر سینه نشسته
حرف صفت شش بر نشسته چند آنکه نتخنان عالم امکان رحلت خلقت طرا
بکر وجود و وجود اسبی جهان نوظیفه صفات فرما ز و امان ممالک غیب
شهود است وجود جلالت اشتال اد کثور اقتداری پیدار و سکر
شخص اقبال سیدیه پوش خلعت اقدار و اختیار با دمنه وجوده لاله
رتب اسباب موالات تمسید مقدمات مصافات بدت و اشک کینا
عارضه غایب سکر و کد شرف لازمه دلی رسایل و ستاره مصوبی عالچاه
محمد علی هست نگارش افش چون عالچاه همت ب حضرت اعلیٰ نظر علیا کینا
ناب ایک نامی شایسته لار قدر نفا و جانمطاع اقدس بجهت ابلغ
اقاب لمان و شیره مرصع بجهت شرف آن که ازین غایت پیا
سمت بطلایه مامور و عازم انصوب صواب دستر بود و مقصود
رسوم مصافات تجدد بقار فعات و دستانه را بنکارش صحیف لغت
نشانه لازم نمود کمال تفقدات و توجهات خرد و انبساط آن در کینا

ازضا و تفریط و مشروط رسد و هم عاجی و مشار الیه باشد
 و القوا احد من ذمومال و جهات پشیمای صحاری و طومر که از این
 در ارتقای مدایح اقتدار و اعلائی ایشان منظره آفتاب اشراق ثانی
 این دست بی اتفاق نیز در جاری محسم و مناظم هر کار مراقب بود
 و موافق مصالح جهام متعلقه بدست بی ریب این سیاه و بیون
 الهی و شمول لطافت انظار سانشی هر که منظره است ایشان منقول
 مدایح انجام و اشط م خواهد بود توقع آنکه بسور به صلاح موالات
 فاتح ابواب مرادوات بوده بار سال محبت نهجالت و بی با
 پردازند و راجع همه که در جو عات رهنمه اسباب اتحاد و محموب
 موالات دیرین یار سازند تا فیصل بناشرا یله و داد مسمول شایسته
 فرخنده و فرجام بکلام بادایت همه که در کتب کی اندر زدی و دیوان علی بن
 و لا محنت مصر شام نوشته شربت بعد از ترقیب صوف ثانی ضحای الهی
 مصافات و پس از تحسید لوف و عالی داعی تا لیت موالات انحصار
 مدعای کتب سکر و در مباح مبارت افتتاح ابواب موافقت نماید که
 بواسطه فعل اسباب با مرادوات کثونی سد و دوازده بعد است

بدرج

اسباب ملاقات صورتی میشود بود و یکس از آنجا که روابط ارواح
 قلوب ادقرب بعد اشباح مادی و هم نسبت محله صفات و حسن
 آن روزند و مصباح یکمانی فرزند و دستگاه در سنجایات تمیم حقیقت
 حاوی نفسا وی است و انکی شرح فصول رعایت ایشان از جهت
 و زوار و ضحیرا نام علیه علی الاوف ایشنا و السلام و سایر عابری
 محمدر اطراف انظار مشهور و شخصیه باعث اتحاد و اعتماد اعیان دولت
 منظره آمده و با مقصای ان رتبات است مایین بقعا همسوار و شیخ ابواب
 مرادوات و وضع آداب حکایت را طالب اسباب بوده است در وقت
 که طالع لازم انصوب با صواب بود لازم نمود که بی نظیر این مکتوبی دستور اول
 شرح اشتراک رعایت رعایت ایشان از جهت و زوار و رضامندی اعیان
 این دولت بد آنرا در از و مصلی دیگر ضمیمه اظهار اتحاد و یار و هم
 جز جنب این البریه عدل در جواب کتب اودیشا در رفیع در هر قسم است
 نسایم نرسین ششام دعائی که در صلب صفات منزه فادر بوسان و
 دوستان غار است از نماید و روح مشکین فواج ثانی که از فایده و فاعطای
 شام مجانب صفات کشش شکوفهای کونانات موالات و انعام کلهای

مصافات را احمد ای حدیقه خود مستلزم الرور داشته عدیقت خلی
 در کتب مدعایه سر میاز و عطف بهارستان محبت بهار بوسان محبت بنی بوشنا
 نامی در سنجای که شام کام را است شام رواج اکابری نگهبان حواله فرجه
 غایت مرام بود مصوب عالیان ملاله السادات از چند کسی سید بر
 وصول از زانی داشت و از آنجا که در یاصین و حاشیه ای مضامین ترتیب
 ناشرف حات است تمام است فرخنده صفات و بس غنمای تکلیفی
 در کستان خبر موافقت شجر انار با شام نمود چون مراتب عبارات یک
 نکات شایکی صورت کمال مصافات و موالات نمود این خاطر و سنی حار را
 از زنجاریه با مصفا داشت فصول بطور است شرح مفوهه جاب که
 کاشف شایع ستورات کجی و اتفاق و بیس صدق عقاید و فاف و فاف
 بود کابلی حال حقیقت و مصافات معلوم رای از با حالی و هماهنگی
 که آنچه در مکتب سابقه انظار رفته رکال خیر خرابی و انعام همسوال است
 بمقتضای صدق حقیقت معلوم و مقبول فاد و چنانچه مرقوم است
 بلزومات ان قدم خود اند فرمود و فواید آن سبب بود که هر چه
 اجتناب مشارالیه فیضیل الثماتی کلامی را در سراج محام دوستی

نور

لطافت شام نسبت بکجی کجی ایشان بیان موجب استحکام مبانی موالات
 بنیان براید مدایح طینان اشان در این وقت که مجدداً اشار الیه را عا
 انصافات میاخت تشدید ارکان موالات و و به نظر این بطور موالات
 انقضیات شوی کجی برین بنا آمد جسم تنبیر شرح احوال بهتر را و موالات
 انجام و اشط م جهام مرجه بشار الیه از مراسم الثقات سامی ترتیب
 و ارجاع صفات الحاقیه را انشاء اب معارف ترصد باقی بام فرخنده و
 امارت و اوقات را پدیدار و در الباد کتبه که بکنم وفات مر
 صدر اما لک در فرس از زمین ششم ترتیب غیر از هر چه در
 انزوم شمر و لقا در الباد که زده شد و شمر ۱۲۱
 چه شد که صبح با تم نسیه کند
 چه شد که آه زین سبب و ما کشید
 چه شد که اشک غلبت باک و بافت
 چه شد که شمع مل در طلب نرسید
 چه شد که شکر کن خود الم
 چه شد که در بلخ دران گیر کرد
 چه شد که از بارگاه به موجب
 چه شد که شام به سحر با کشید
 چه شد که آه زین سبب و ما کشید
 چه شد که اشک غلبت باک و بافت
 چه شد که شمع مل در طلب نرسید
 چه شد که شکر کن خود الم
 چه شد که در بلخ دران گیر کرد
 چه شد که از بارگاه به موجب

حاکم از دستبرد و خزان صل رشا خراجات صدر اجل جهان برادر خان
 غم بر پای لنگته و شخص اصل ارشته امید از تعلقات جهان یکبار گشته از سر
 این سناخت جانان شیخ و شبان شبان روزان ناله و افغانه و از وقوع
 این اقدانه و دشمنان حال نا و صبح و مساب صبح و صبح موی کمان و تو
 کمان بی رقیه چرا چو بچه صینه و کپه خورشید که بارت و بسنت صفار و کما
 چرا چو ابرخیزه مردوز که دهره رفت آنکه کشید و از کوه بر بار ازین صفا
 عالم سوز سوزم علوم از عرصه عالم مسدوم و معانی عالی اعتبار
 علم و ارباب فضل با معلوم ماند **دست قان** که رفت گریسته ایگان علوم قان
 که مانده علوم از حد ایگان مسدوم قان که رفت بمنه پر و جهان و بسنه کز
 جهان شد چو کسب مسدوم و باری در باری نماند که ازین باری درون توان از
 و کلی از کسب بر نیارود که ازین صیبت خار نماند و پیشه اما نباشد لایحه هر آن
 چه بخواهد این صیبت لایحه و پنجه با خیز از این با تم خنجه خون دستک است
 کل موری زدن موی نسیب و رجا صیبری بر تن صد چاک چاک دارد و با
 بباری لایحه کوی بی تهراری و عروسان و بسنه و شان بر سه خاک و خاشاک کز کشت
 بر این صفت نه جانگزار خجالت کس نماند و کوسن و ز بان زین وقت بر زبان

باید که

زبان به آن کشید صنوبر صنوبر ازین قضیه رخنه سده ارشکاف غم بر دل
 شاداب نشاد در چون سده و از دست حیرت بر سر و پانی خیرت که کل نماند
 طلوی این چون جسام منلی ز نام خستیار از کف رفته فرقه سی آسبا کز نشسته
 عطار دود اوت و قلم کیم بر چه کشته زهره از زهر زهره زهره و نار ما تو ز
 جان بسته شمس از نظر اب انش جهان فاده و مریخ خون شام قصد جان در
 خنجر کشیده مشرکی لای نماند و غشم را خیزد آمده و حسل منع محبت الم را
 روی باز **دست زین** با تم صعب از افی خون یکجید روی بکند و خشم کوی
 شب عاید سباه کرد در ماتم و بسج بر ز نفس سرد و کریان **نظم** آتش آب
 که آگهی گریه رفت آتش از غم غم شد آسب از غم گریه می کند در آن صحرای
 ارادت بر او باز و دست اشخاص صحنه صیاب شفت قان صد نشین استگاه کوه
 بر صفای قرب فر از بود ذات که در کس عیوت مقدر مانده نشین است
 توت که از اثر این با تم نام و از سر شتر شتر و از کار آن از دست ممت پز
 از حیات سیلاب سر کوه گوارد الله بر نفس صبح از چشم حیرت چو باری جز
 حیرت کتاف آینه علی الزرع بر چشم چشم دل نماند که بکین ماری از قاف جانو حیرت
 جهان را قاف از چشم که با چشم جهان کباب است **نظم** از چشم از چشم که

از سلیمان کم شوی بر سلیمان هم پری هم بر کبری کاشکی که در وین
 گریه کردن اندی ما بر اصل فضل ارباب سخن کبریستی کاشکی آدم که پیشه
 از جهان نماندی تا بر کاین خلقت با مردوز کبریستی بنوی حسابی این کسب
 سات که از شاه دست و در آن بلره فراموش نماند و بطریق روی ایدم
 از دست برده یکبار در عالم و عالمیان چشم اهل پوشیده ارباب کسب
 دست از تعلقات جهان شسته و دیده از دیدار صاحب نیان بسته دارم دست بر
 نشانیم بجان چشم که چشم در عید هم با و اگر کسبیم از خارج معلوم است
 که بلا زمان مای چه رسیده و اگر نه اقصای اشخاص الذین ذال انصاف
 بوده مقام چه مقدار اند و داشته اند باری **دست** انشاید چکنه که کند
 کاخ فرخنده در قیقه در محوسند فردی از افراد کمالات را ازین تقدیر انما
 یترکم الموت در بر و چشیده نه پر کز سخن مکن نت و جزئی از اجزای موجود است
 ازین صفا و کل آنکه اصل با حیات تقدیر و این جزوین سما و جازانه افغان
 خالی از زوال و ال کجاست و عیله عسر مصلون ز غزال که است ظفر انیس
 نام قنای هیچ موجود در صحنه اینجا و جرقه کس کل شی با کت نکاشته و بنوی
 دیوان تقدیر متعارف وجود آورنده در جسد در برین کل نفس **دست** الموت

کلی

که ام نهال بنحسل اقبال قامت قامت فراخت که کاشکی از جودش از
 تیذاخت که کام کل از کعبین شاد و کنگش غانم و کز خندان غوم نواب افرا
 او را قراطش بر داخت **دست** فرقی غم غم نیاشد در این باغ خراب
 خنده کل از در این لنگ زبان کباب در حال که جاب جیات جاب است
 که موجب ایجاد جیات و در سر خیانت حوت مورد و در داسه رو کل حیات
 و جیات جی لایموت بوده در موج خیر کل ایستار اجنول کبر و اب انکشت
 و انیم کسبتون سر فرو بر بار موجود است که لطیف ذات شریفش پرایه پوشش
 خلقت و جرحه نوش جام خلقت که دیده نماند است که قنای بقای یکی حسیل
 در بدو رسته جیات تمامی بهت نفس قنای در خواهد شد **دست** هر آنکه زانجا پز
 نوشید ز جام مرک می کل بر سطح فان پر بسینه امست قان بجز صیبت انما
 است که دست توکل اما ان خدای رضنا فیضا الله نه خست کشتی خاطر از انفر قان
 فرغ و فرغ حاصل این صبر تم فو حیه القنای برین سانه و ظم حظل صبر را مماند
 و شالون با تجویز انما بسینه علی کز کون شرا ما حضرت ربی ارقای مدای حیرت
 و کامسکاری اند از غزانه انما نونی است بر دین بر غیره نرسد با بسینه
 و اغروی باشد **دست** صبر کمال الصبر کبری حجت کون ان الله علی الصبر

شکر چنان با آب در شکر	دانش را غیر از این پخت	افشای دانش را پخت
چون به دست روی صورت برآید	که در دین شب و روز باقی	هر چه از پیش پخت
دانش خیر به اول روی از اول	مرکب را بکنند که بر پخت	بر روی دیگ که پخت
بگره شکر بر شکر تا یک سر	بسیر است شکر بر شکر تا یک سر	از جفت شکر که بر پخت
گردشی می بیند لعل شکر	ساده لوحی پس شکر بر پخت	پس یک شکر بر شکر پخت
بیک شکر بر شکر شکر تا یک سر	حق اگه که شکر شکر تا یک سر	سخنه خود بر پخت
برو عاظم سخن زانکه راه شکر	نیت آن امر حسی که پخت	تا در آن کس در پخت
بهر کس که در راه شکر	و امر به تو را از شکر پخت	از تو شکر کس در پخت

قصیدت که در شکر پخت

شکر زار که با شکر شکر	کارش شد بر اول شکر	شکر زار که با شکر شکر
عالم شد با شکر شکر	شکر زار که با شکر شکر	کاشن بر روی شکر شکر
شکر زار که با شکر شکر	علاج بزرگ بر اول شکر	شکر زار که با شکر شکر
باز شکر زار که با شکر شکر	شکر زار که با شکر شکر	رفت دلم بر شکر شکر
شکر زار که با شکر شکر	مدعی می بر شکر شکر	شکر زار که با شکر شکر
آمد در زینل با شکر شکر	شکر زار که با شکر شکر	شد نصیب شکر شکر

والله اعلم

کار محضی شاه آنکه در شکر پخت
 این سخن بر او عاقل که با شکر پخت
 نقش بر شکر زار که با شکر پخت

صدر دولان وزارت صدر عظمی
 سر بر یک وزارت را و سلطان
 که نه بر شکر زار که با شکر پخت
 چون یک کس که شکر پخت
 که چو این افزون با جسم تو در شکر پخت
 کی تو آفت نه با بد پیر سر یک
 کی دو سانس که زور به شکر پخت
 کی فتنه زانکه با شکر پخت
 مهر و موه که شکر پخت
 که چه باشد پس زار که با شکر پخت
 آمدند با شکر پخت
 در ملک بهرام جیس از شکر پخت

بی هر ما با شکر پخت
 سخت از شکر پخت
 از شکر پخت
 داد از شکر پخت
 در شکر پخت
 تا بر شکر پخت
 فی مثل که در شکر پخت
 آمدند با شکر پخت
 سستی پر شکر پخت
 که چه در شکر پخت
 این بسید که در شکر پخت
 این یکی حجت سر اول در شکر پخت

خوشید رایت تو بهر کس شکر پخت
 در عهد عدل پر تو صومر و صیغ
 در روز که ظلم زدای تو از غور
 از اتفاق بخت بهر شکر پخت
 زین اتفاق بود که کسی بی هیچ جن
 شاه و در هر چه که تو را بنده کی بود
 آنکه کسپ ده دور زدی که راه شکر پخت
 بوش که با شکر پخت
 زلفاس که بر شکر پخت
 قادر اگر تو شکر پخت
 ایچدی خواند بر تو که کاف بلام
 دست سعایت که با شکر پخت
 با آنکه در شکر پخت
 فرمود بس زنده دل بر شکر پخت
 تا آنکه در شکر پخت

تغ از کفشان ممالک ستان
 در غلب عقاب تو ای آشیا کشت
 رو با سپه طمعه رشید چون کشت
 تینت اتفاق عدالت چون کشت
 آری با اتفاق همان تیران کشت
 در اقدار حجت ز غر و ان کشت
 بکران سر فزانی و فزیران کشت
 دسا بدوش که در شکر پخت
 دمان جیب لوز که در شکر پخت
 مژده حاکم ظاهر انشا که کشت
 از کاف دلام نکت بهر نیان کشت
 باز خطای حصر جسته ان کشت
 در بندگی که در شکر پخت
 ای بس سید که زود کجا کشت
 ذکر و حیدر باش ز زبان کشت

کی تیغش بود ای که گران شکر پخت
 در مدیحت بنام جسته زانچه کس نم
 کیرت که بر شکر پخت
 که زانکه با شکر پخت
 زانکه با شکر پخت
 خرامت که زانکه با شکر پخت
 که شکر پخت
 نیت زانکه با شکر پخت
 این مردار که در شکر پخت
 صیت جایشه خضرت شکر پخت
 تا و نام که شکر پخت
 زانکه با شکر پخت
 ظل حق شکر پخت
 ایضا به شکر پخت
 این شکر پخت

جای کوچک چنان در بار که اندر تو را
 چون کم چونیت مدعی کال بود تو را
 کایا کزن کار لعل که شکر پخت
 کس و پخت با طاعت لاله تو را
 بر در آن کس از زار کال صبر کشت
 آنکه کف زانکه با شکر پخت
 بنفشه ما که در شکر پخت
 شاه روز اول که شکر پخت
 باشد بی بر باشد شکر پخت
 داشت که در شکر پخت
 کار دل در کار دل شکر پخت
 جایز سایه شکر پخت
 شکر پخت

والله اعلم

یار از روزش و اتفاق سحر جلا نفسد روی قهر در این پسند از قوت اگر سید بخیند لاله لاله و بزم بزم هم نشسته این پر ی غم نشیند بگوشم و دیگران بی از آنکه نشیند فرغ از مگر که نشیند کجا کجا	نیار سیم گفت از چه بر این محرم یکی رو قدر دوسه وقت بخت با چنان سیم گزشت آن نشین در بزم که نشیند در مجلس بی واسه بر نذارند ای پس بار نو یار کس جسم عیان سارنده در آسمان ماه محرم
دل لایص می در در شمع سینه عقل صیقل	الذی یجرب الی الله عقل صیقل
در بارگاه رتو تو خند استی سرا در کمال مرامغ دل طبلان بند زلفت عصر شکار ضعف من بین تو خند او بد کبر شکر دل را جسد این خراب سینه غم چسبک نه دل بر نیند جان پیر سیم خفت دگر با سیر دور گوشه های شمع کبر کبر	یار سیم زخم و کوشش است این نگذر زخم اگر کز زنی زان خطاست پس صلب بر نه بر او که رواست و از زده من زخم تو تا زنگ است ای بسدر این نه کنگه دهان است ان بر سر وفا بر سوفاست ان زرم شاه و شاه جوری قیامت با سیم کوشش در عمل خدات

عقل صیقل

دل لایصاً جز خج شکر سینه و امانا که سینه ذکر از سفر مرغ زهر در لاله	بلی شین چشم سحر کبیر بک خور و لاله پادشاهت بگردد اگر غم سینه ندی سخت کند بدی نخل طوبی ز سره در شام خینا سینه بقبل عاشقان خورش کبر ساندی ز دست غم روشت بخت سیر از دیکم بخت یقین بود اگر عشق ز غمت فتم کن بجه کبره بسلاو
دل لایصاً کلیف بگفته از جان که کوشش	راه کوشش شاه کلیف بگفته از جان که کوشش
دش برود و بخاری ال فکاشش پن بپول خودی شده عاشق عشق کوشش	عقل صیقل

چرو ز کوشش شسته کرد زلف تیش سکار کرده دش اچ چشم آبی بجو ز شرم هم نگاهش بر چشم دراز روی کفای جسد کدار محی بگوش عشق و ماند بدیش کز و کوشش غم زار بهت را کون	بسان زلف خود آشفته روزگار بجو زنی چشمان شکارش پن سری بر که حسی بر سارش پن نشسته زار بر چشم اشعارش پن ز دست او ده دل از دست کوشش پن چرخ زنده و غبار باره کوشش پن
دل لایصاً چرای غم صیقل شاه کاشش پن	عقل صیقل
تا چند گم افغان یارب غم جوان عشق رخ نه رویان قیاب تو ام کرد از یک کوشش آن زده بر جانم از عشق و درستان و چاک کربان گل ز لسته کوشش بندیت بر پیا یار بند پیمان حسنه سحر لارا بگوشش رخ از جان آخر غم کوشش	یار غم جوان تا چند گم افغان قیاب تو ام کرد عشق رخ نه رویان آن زده بر جانم از یک کوشش ز چاک کربان گل از عشق و درستان بندیت بر پیا از لاله کوشش آخر غم جوان یارب بند پیمان آخر غم کوشش بگوشش رخ از جان

عقل صیقل

دل لایصاً دل لایصاً کیتی همه چرخان غم صیقل شاه	سرم چاک راه دل است پاک پنی ز حال عاشقانت نیت تک تا شری ترا دلم کز سنی که ای ای پس راه سواد جان کچه حرم زده بر سینه زوش بپستم با کدم دل فرغ این سنین
دل لایصاً اشارت نشانی اما کوشش	دل لایصاً اشارت نشانی اما کوشش
عشق صیقل	عشق صیقل
عشق صیقل	عشق صیقل
عشق صیقل	عشق صیقل

